

ΤΑ ΔΑΣΗ ΜΑΣ

ΑΡΚΑΔΙΚΑ ΔΑΣΗ. Διαθέματα στα έλατοσκεπάστα Άρκαδικά ψηλάματα. Βαθυπράσινη φαντασμαγορία. Παράδεισος δροσιάς και φυσικότατης ωμορφιάς. Στεφάνια πρασινοχάρης μαγείας στις πλατύστηθες Άρκαδικές βουνοπλαγιές και στις μεγαλόπρεπες βουνοκορφές.

Έκεί ψηλά στις χιονοφεγγώφωτες Άρκαδικές ραχοβουνιές, στα πλευρώματα και στα διασελοτόπια, στις γαλανές Κυνουριακές άκτες, στους γηλόφους και σ' άλλους λογαγμένους Άρκαδικούς τόπους απλώνεται σποραδικά ή δασική μεγαλωσώνη, φτεράκιζει το μαγεμένο θρόισμα του λόγγου, ακούγεται ο μοσκομύριστος ανασασμός των δένδρων.

Τά δάση μας κρατούν ακίνδυνες τις πόδες και τις καταιγίδες. Τροφοδοτούν τις κρυσταλλένιες βρυσομάννες. Στέλνουν στα διασελοτόπια, στις γαλανές Κυνουρισμένο μ' όξινο και με ζωογόνες δροσιστικές.

Όμορφαίνουν. Ζωντανεύουν. Δυναμώνουν. Χαρίζουν τόσα και τόσα όφελήματα.

Άρκάδες. Θωρακίστε τά δάση μας από κάθε κακό. Άγκαλιάστε τα με την προστασία σας. Απλώστε παντού, στη θρυλική και ιστορική Γη μας, το δροσόχαρο Πράσινο.

Στή φωτογραφία ένα κομμάτι από τά κρυστάλλα του έλατοδάσους του Μαινάλου.

Φιλοδαξιμό μήνυμα του Γραφείου Τύπου της

Οι Άρχαίοι μας πρόγονοι, οι οποίοι με τη θρησκεία τους έθετοποίησαν τη φύση, έβωσαν στα δένδρα υπερφυσικές ιδιότητες και έπίστευαν ότι εις κάθε δένδρο κατοικεί και μία νόμφη, ελάτρευαν τά δένδρα σαν θεότητες και προσέφερον σέ αυτά θυσιές έξυμνισμού και λατρείας. Καί γι' αυτό τότε ή Έλλάδα, ήταν κατάφυτη από δάση. Η άπ' άκρη σ' άκρη δασοσκεπάστη κείνη Γη, αναδείχθηκε Πατρίδα των Πατριδων, φάρος όλόφωτος της Οικουμένης και Μάννα κάθε εύγενικιάς πράξεως και σκέψεως. Τά άπέραντα δάση έγιναν πηγή υγείας, ωμορφιάς και έμπνεύσεως της άθάνατης Έλληνικής Φυλής, ή όποια άνέθεσε τό φιλοδαξικό αίσθημα σέ μεταφυσική πίστη και σέ δόγμα λατρείας. Σ' όλη τη διάρκεια των Έλληνικών αιώνων, ή πόλησι πάντοτε έτραγουδήςε τό μυστήριο που ζωντανεύει τό δάσος και ή μουσική άποκρυστάλλωσε σέ ήχος τό θρόισμα των φύλλων του. Η δεινόητοι έρμήνευσε τη γλώσσα και τά έθικά του. Η

φιλοσοφία έσκέφθηκε και έμπνεύθηκε κάτω από τη δροσερή σκιά του. Η Άκαθημία του Πλάτωνος περιζωνόταν από φυσικά πλατάνια και οι φιλοσοφικοί περίπατοι του Άριστοτέλη εγίνοντο σέ πυκνές δένδροστοαχίες. Η αισθητική, στα δάση χρυσάει τη διάπλαση των τρυφερών αισθημάτων, ή υγεία τη ρώμη και την άλκή της και ή ψυχή τον έξωραισμό και τη γαλήνη της. Η δέ εύαίσθητη και εύλαστική καρδιά τό μέσον που την έξυψώνει στον ουρανό για εύχαριστήση τό δημιουργό που χάρισε στον άνθρωπο τό δάσος.

Χωρίς τά δένδρα και τά δάση, χωρίς την παραγωγή τους, χωρίς την πράσινη μαγεία τους, ζωή δέν θα ήπληχε.

Οι όπώρες τους, οι καρποί τους, οι χυμοί τους, ή ξυλεία τους κλπ., αποτελούν βασικούς συντελεστές διατηρήσεως και συντηρήσεως του ανθρώπου.

Και τό κυριώτερο: Τά δάση ρυθμίζουν τις κλιματολογικές συνθήκες έθνός τόπου. Με τη μεγάλη εξάτμιση που δημιουργούν σχηματίζουν τά σύννεφα και

αυτά τις συχνές βροχές που τόσο εύνοούν τις γεωργικές καλλιέργειες. Τό άρκετό νερό διαλύει εύκολα όλες τις χρήσιμες ουσίες μέσα στο χώμα, τις όποιες άπορροφά με τις ρίζες του τό φυτό και άνεπτυύσσεται και άποδίδει. Τό νερό κατακρημνίζει τό άζωτο από την άτμόσφαιρα.

Αυτό είναι ο ρυθμιστής της παραγωγής.

Άν τώρα τό κλίμα στη χώρα μας θεωρείται ξερό και ή παραγωγή μας είναι πάντοτε μικρή τότο συμβαίνει διότι τό Έλληνικό ύπαιθρο δέν σκεπάζεται από πολλά δάση.

Έκεί που υπάρχουν πολλά δάση, ή άτμόσφαιρα είναι θαλαπυρή τον χειμώνα και δροσερή τό καλοκαίρι.

Ο άέρας είναι πλημμυρισμένος από όξινο που θγαίνει μυρωμένο και πάναγνο από τά δένδρα. Ο καθαρός δροσάερας του δάσους καθαρίζει την άτμόσφαιρα από τά θλαστικά άέρια και μάς χαρίζει τό δραστικώτερο τοξωτικό και τό βασικώτερο συστατικό της κα-

Νομαρχίας 'Αρκαδίας

λης υγείας.

Έκεί που υπάρχουν δάση άγριοι χείμαρροι δεν κατακυλούν παρασπόντες τὰ πάντα. Μόνο ποτάμια τροφοδοτούμενα από άφθονες πηγές που αναβρύνουν κάτω από την πυκνή θλάστησι, αρδεύουν τις πεδιάδες. Τὰ δάση συγκρατούν τὸ χῶμα τῶν καλλιεργησίμων χώρων καὶ τὸ προστατεύουν από τις επικίνδυνες διαβρώσεις.

Τὰ δάση κατανακούν καὶ αναχαίτιζον τις άγριες θύελλες καὶ προφυλάσσουν τις θασοσκεπαστες περιοχές καὶ εκείνες που περιβάλλονται από δάση, από πάμπολλες καταστροφές.

Ας αγαπήσουμε λοιπόν με πίστη καὶ ἄς προστατεύσουμε με φανατισμόν τὰ τόσο ωφέλιμα δάση μας.

Ἡ ἀλόγιστη ξύλευση γιά ἀτομικές ανάγκες ἢ καὶ γιά ἐμπόρια, ἢ ληστρική ὕλοτομία γιά καυσόξυλα, ἢ παράνομη καὶ ἀντιεπιστημονική ρητινοσυλλογή καὶ ἡ μεγάλη μάλιστα τῶν Ἑλληνικῶν Δασῶν ἢ παράνομη αἰγοβοσκία, εἶναι οἱ καταστροφείς τῶν Δασῶν μας. Ἄλλ' ὃ

τρομερότερος κίνδυνος που ἐπιφέρει τὸ ἄμεσο καὶ πολλές φορές τὸ ἀνεπανόρθωτο κακό τῶν ὁποῖου τὸ φάσμα ἀρχίζει νὰ πλανιέται ἐπάνω ἀπ' ὅλα σχεδόν τὰ Ἑλληνικά δάση, από τις πρώτες ἡμέρες τοῦ καλοκαιριοῦ, εἶναι ἡ πυρκαϊά. Ἡ πυρκαϊά που θὰ φέρη τὴν ἐρήμωσι. Ἡ πυρκαϊά που προκαλεῖ ὄχι μόνον ὃ δαυλός τοῦ ἐγκληματία, ἀλλά καὶ ἡ ἀπροσεξία ὁποιοῦδήποτε ἀπὸ μᾶς.

Ὅλα οἱ πολίτες, ἀλλά καὶ ὅλοι ὅσοι ταξιδεύουν, ὅλοι δηλαδή ἀνεξαιρέτα εἶναι δυνατό νὰ γίνωμε αἴτιοι τοῦ μεγαλύτερου κοινωνικοῦ δυστυχήματος τῆς πυρκαϊῆς τοῦ δάσους.

Ἡ φωτιά, που ἔ' ἀνάγη γιά τὸ φαγητό του, ἢ γιά νὰ διανυκτερεύῃ καὶ ὃ πὸ νομοταγῆς, ὃ πὸ προαδευτικός ἀγρότης ἢ τὸ σπέρτο ἢ τὸ ταγγάρο ὅπου θὰ ξεφύγη ἀπὸ τὰ χέρια καὶ τοῦ πὸ φιλοδασικοῦ φυσιολάτρη που θαδίζει ἢ περὶνᾶ με ὁποιοῦδήποτε μέσο συγκοινωνίας, ἀπὸ τὸ δάσος, εἶναι πολὺ ἐνδεχόμενα νὰ μεταβάλουν τὸ βροσερό παράδεισο σὲ κόλασι φωτιάς καὶ τὸ πλοῦσο

καὶ ὠραῖο τόπο σὲ μαύρη ἔρημο καὶ σὲ θλιβερὴ καρφωλασμένη γῆ.

Ἄγρότες, Ἰασόμοι, Μεταφορεῖς, Ρητινοσυλλέκτες, Κυνηγοί, Ἐκδρομεῖς, Ὀρειβάτες, Δασκάλοι, Παπάδες, Ταξιδιωτές, προσέχετε τὴ φωτιά. Προσέχετε τὸν τρόπο με τὸν ὁποῖο παίρνετε τὰ καλά που σᾶς δίνει τὸ δάσος. Πρέπει νὰ εἶναι τέτοιος που νὰ ὠφελῇ καὶ ὄχι νὰ τὸ βλάπτῃ.

Βοηθεῖστε τις κρατικές ὑπηρεσίες στὸ ἔργο τῆς προλήψεως, ἀλλά καὶ τῆς καταστολῆς τῆς φωτιάς.

Φυσιολάτρες, Φίλοι τῶν Δασῶν. Μὲ κάθε μέσο προσπαθεῖστε νὰ προστατεύετε τὰ δάση μας ἀπὸ τις καταστροφές. Φροντίστε με τὴν πειθῶ, τὴν συμβουλή καὶ τὴν διαφωτιστικὴ διδασκαλία νὰ ἐμπνεύσετε στὸ λαὸ τὴν ἀγάπη στὸ δάσος καὶ νὰ καλλιεργήσετε σ' αὐτόν, ἕνα συνειδητοποιημένο φιλοδασικὸ αἶσθημα.

Ἄς διασαλινοθῇ παντοῦ τὸ κήρυγμα τοῦ Ἄλεξ. Παπαδιαμαντή:

«Κάθε χωριὸ πρέπει νὰ ἔχη τρία στοιχεία: τὸ δάσος, τὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Σχολεῖο».

Τὸ δάσος εἶναι ὃ ναὸς τῆς Ὑγείας, ἡ Ἐκκλησία ὃ ναὸς τῆς ψυχῆς καὶ τὸ Σχολεῖο ὃ ναὸς τοῦ Πνεύματος. Ὑπέρμαχοι τῆς Φιλοδασικῆς Ἰδέας. Σταθῆτε Πρόμαχοι, Σηματοφόροι, καὶ Πρωτεργάτες σὲ μιὰ ἐνθουσιώδη ἀναδασωτικὴ ἐξόρμησι.

Ὅργανώστε προγράμματα δεινροφυτεύσεων καὶ ἀναδασώσεων.

Μυκίστε, με ἱεραποστολικὴ κατ' ἔχρησι τοὺς νέους πιστοὺς φέλους τῶν δένδρων καὶ τῶν Δασῶν.

Διδάχτε πρὸς ὅλες τις κατευθύνσεις τὴν ὠφέλειά τους.

Ρίχτε τὸ σύνθημα: Ἀγαπάτε καὶ προστατεύτε τὰ δάση.

Φυτεῦτε παντοῦ δένδρα. Ὅπωροφόρα, καλλωπιστικά, βασικά. Καμμία γυμνή πλαγιά, κανένας φαλακρὸς γήλοφος, καμμία ἀνεδρη ἔκτασι τοῦ τόπου μας, κανένας δρόμος, καμμία πλατεία, κανένας ἀγρός νὰ μὴ μείνη χωρὶς πράσινο, χωρὶς χλωρίδα, χωρὶς τὸν βροσερό Ἰσκιο ἑνὸς πεύκου, ἑνὸς ἐλάτου, χωρὶς τὴν πράσινη φαντασμαγορία ἑνὸς δασουλίου, χωρὶς τὸ χρῶμα, τὸν τόνο καὶ τὴν ἔκφρασι ἑνὸς ὁπωροφόρου ἢ ἑνὸς καλλωπιστικοῦ δένδρου.

Περιποιηθῆτε τὰ μικρὰ δεινδρόλια γιά νὰ ἀναπτυχθοῦν.

— Τὰ δένδρα θέλουν στοργὴ καὶ ἐμφάνε γι' ἀγάπη.

— Τὰ δένδρα εἶναι ζωντανὰ καὶ αἰσθάνονται.

Βυθισθῆτε στὸ πράσινο καὶ θὰ θρῆτε τὴν τέρφη καὶ τὴν χαρὰ τῆς ζωῆς.

Ὅποιος σέβεται καὶ προστατεύει τοὺς εὐεργέτες του, τὰ δένδρα, σέβεται τὸν ἑαυτὸ του καὶ προάγει τὸν ἀνθρωπισμό.

— Ὅπου δένδρα ἐκεῖ καὶ πολιτισμός.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου Νομαρχίας Ἄρκαδίας).